

OLASZ LAPOK A KATONÁRÓL

Corriere della Sera

Ma este *nevetünk* címmel Giovanni Raboni két előadásról ír, egymás mellé helyezve a fesztivál két Pirandello-premierjét. A barcelonai Lliure

Raboni szerint a különösebben nem izgalmas, korántsem fölkavaró, ám precíz előadás szolid profizmust mutatott. Más volta helyzet a Katona József Színház *Ma este improvizálunk*-bemutatóján: „Ahogy a rendező, Ascher Tamás előkészíti a színészek konfliktusát - írja Raboni -, meglepően friss és újszerű. Ez különösen a kezdésre és az improvizációk komikus hangvételére

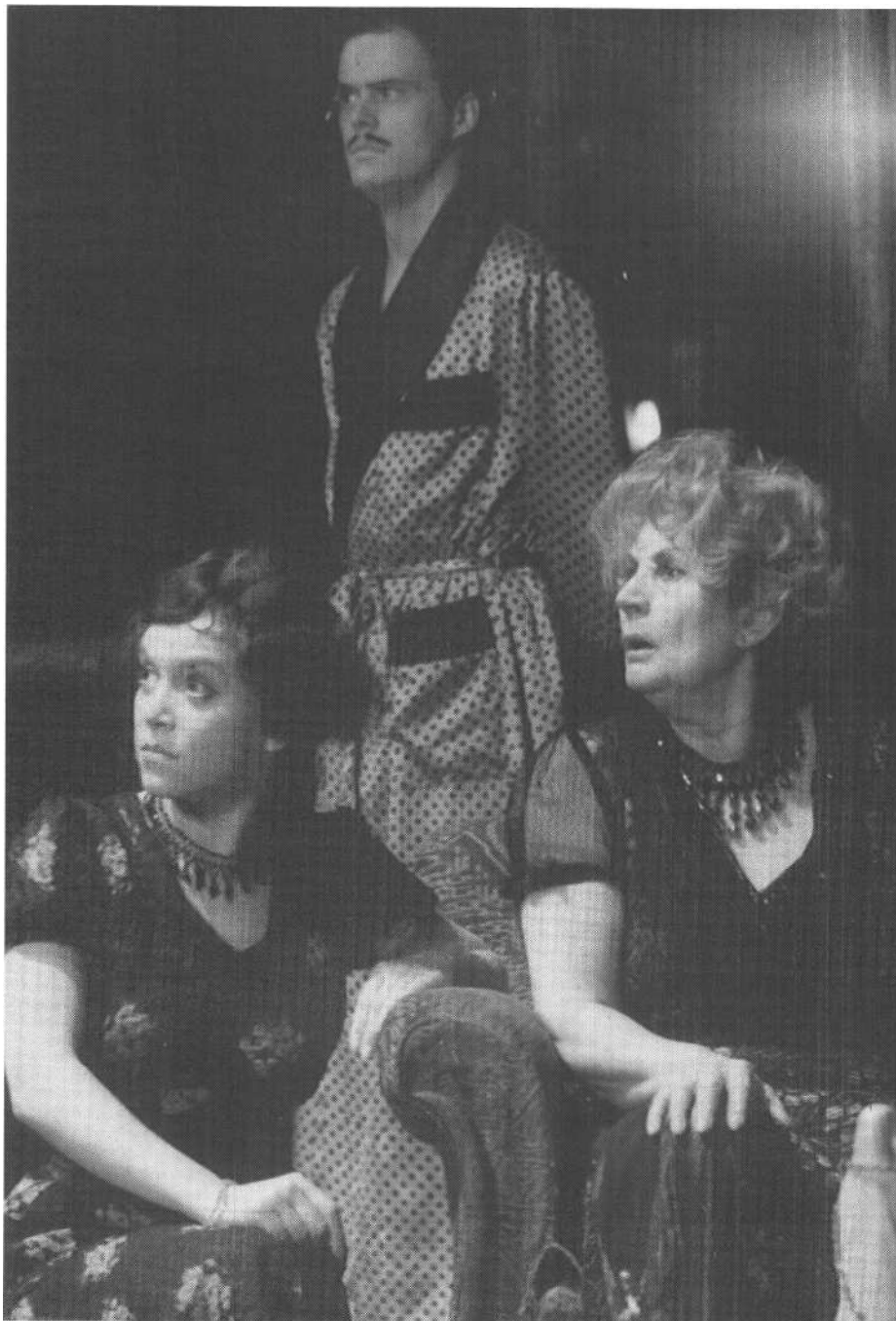
érvényes. (...) A rendező és a színészek a nyelvi eltérésekben rejlő lehetőségeket is remekül kihasználták - ennek érdekében olasz »segéderőt« is beépítettek a közönségbe. A nézőkkel folytatott játék során a Rendezőt játszó kitűnő Máté Gábor a majdani szerzői utasításokat előlegezte meg, amikor a művészek a már említett Máté, és a többiek mind, köztük az intenzív melankóliával játszó Söptei Andrea és az ellentmondást nem tűrő, erőszakos Máté Erzsi már nagyon magas színvonalon interpretálják szerepüket. De mindenképp az improvizációkban meglelt konkrét fizikai játéklehetőségek azok, amelyek a nyelvi és kulturális környezetet túllépve új távlatot adtak a szövegnek, és lesöpörték a darabról az évtizedek során ráakódott port.”

La Repubblica

A lap kritikusa a képmutatás játékanak magyar változatáról ír. Franco Quadri, kollégájához hasonlóan, megemlíti, hogy a fesztivál nézői két Pirandello-előadást láthattak, ám az egyik, a barcelonai nem váltott ki különösebb hatást a közönségből. Quadri emlékeztet Ascher Tamás *Három* nővére és Platonovjára, valamint Goldoni rendezésére is, melyet az elmúlt évadban láthatott a milánói közönség. Quadri szerint a megvalósítás hűséges a szöveghez, bár az előadás szünetében látott „improvizációk” hitelességét, természetességét kétségbe vonja, majd azt fejtegeti, hogy az előadás stílusa pontosan illeszkedik ahhoz a zavarhoz, bizonytalansághoz, mely a közelmúlt Magyarországon uralkodott. Ennek érzékeltetéséhez Ascher olyan keretet talált, amelyben saját rendezői magatartásának tétováságát is megfogalmazhatta. A játékból, a vörös lámpás ház groteszk kabaréjából hirtelen tragédia lesz. Ez persze már akkor kezdődik, amikor a család operát játszik, illetve amikor a katonák udvarolnak a lányoknak - minthogy mindez a *Három* nővér csehovi jeleneteire emlékeztet. A színész felszabadulásának gyönyörű képe a haldoklási jelenet, amelyet Hamann Péter érzékletesen jelenít meg. Emlékezetes jelenetet láthat a néző Momminától (Söptei Andrea) is, aki néhány évvel később a maga börtönében - vagyis a szobában, ahová féltékeny férje (Bán János) zárta - hallgatja nővére szopránját a Nabuccóból, és búcsúzik gyermekeitől és az élettől. „Nagy előadás, nagy varázslat, nagy taps.”

Fordította: Róna Katalin

Illés Györgyi, Debreczeny Csaba és Máthé Erzsike a Katona József Színház Pirandello-előadásában (Ikládi László felvétele)

Színház A csörgősipkával érkezett Milánóba.